

הוסף ע"י סוכל עיני הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) il.daf@dafyom.co.il

חולין דף צו.

האוכל גיד הנשה באופנים דלהלן, מה דינו?

אכל את כולו ואין בו כזית ¹	אכל מקצתו ויש באכילתו כזית	
חייב	חייב	לרבנן
פטור	חייב	לר' יהודה (בברייתא)

איזה חלק אסור בגיד הנשה מדאורייתא, והאם צריך לחטט אחריו מדרבנן? [תוד"ה מכלל].

מה נאסר מדאורייתא?	האם מדרבנן צריך לחטט אחריו?	
כל הגיד ²	צריך	לר' מאיר
כל הגיד	לא צריך ³	לר' יהודה
מה שעל הכף בלבד	לא צריך	לתנא דברייתא

חולין דף צו:

גיד הנשה שהתבשל עם שאר גידים, וכן חתיכת נבלה שהתבשלה עם שאר חתיכות, מה דין הגידים והחתיכות והרוטב?

הגידים והחתיכות	הרוטב	
בנותן טעם	בנותן טעם	כשמכיר את האיסור
הכל אסור	בנותן טעם	כשאינו מכיר את האיסור

¹ ומחלוקתם היא, דרבנן סברי דכיון דגיד הנשה הוא בריה, לכך אם אכלו כולו חייב אפ"י שאין בו כזית. ור' יהודה בברייתא ס"ל דכיון דאכילה כתיב ביה, צריך שיהיה בו כזית.

² כן הוכיחו תוס', דמזה שר"מ מחמיר יותר מר' יהודה בדרבנן - להצריך חטיטה, אי"כ ודאי שאינו מיקל בדאורייתא לסבור כתנא דברייתא - לאסור רק מה שעל הכף.

³ ואף שמלשון הגמ' משמע שגם לר' יהודה יש חלק בגיד הנשה שאסור מדרבנן, ושאת החלק הזה ס"ל לר' מאיר שאסור מדאורייתא, דדייקה הגמ' "מכלל דשייר דרבנן לר' יהודה", וכן אמרה בהמשך "דשקיל דאורייתא לר"מ" - משמע שהוא הדרבנן דר' יהודה, ובכך יישובה שמאן דאורי ליה אורי ליה כר' יהודה. מ"מ הוכיחו תוס' שאין לומר כן, דאי"כ הוי ג' מחלוקות בדאורייתא, דהא ר' יהודה ג"כ ס"ל לחלוק על אותו תנא דברייתא, וס"ל שאסור לכל הגיד ולא רק את מה שעל הכף, וא"כ במה יחלקו ר"מ ור' יהודה. ועי' בתוס' רא"ש ביתר ביאור, שכתבו, שבדאורייתא לא פליגי ר"מ ור"י, ורק נחלקו האם צריך לחטט אחריו מדרבנן, דלר"מ צריך, ולר' יהודה אין בו בכלל איסור דרבנן.